

Col·laboracions

esport i consum-esport i consum-esport i consum-esport i consum-esport i

Encara que pugui semblar exagerat, res escapa al consum i a la mercantilització. De un esport que nasqué amb quatre senyors seriosos donant cosses a una pilota de draps hem anat a parar a equips-empresa amb pressupostos de quatrecent milions a l'any. D'un esport com l'esquí, que nasqué com a mitjà de desplaçament hem anat a parar a un "pret-a-porter" d'hivern, amb l'agreujant d'una destrucció natural.

S'ha anat reduïnt la simplicitat de molts esports per tal de poder-ne augmentar el benefici econòmic. L'esportista de fi de setmana o d'estones perdudes que cerca en l'esport un afany d'exhibició abunda molt entre les nostres classes acomodades. I el que és greu és l'esperit d'imitació que porta a molta altra gent a fer el mateix. Bellíssims equips de tenis, vistosos equips d'esquí que serviran només per a ser admirats però difícilment per a ser aprofitats. En el Circ d'Hivern és un millor es retrata tot això: com diu Voltaire "Hom es gira a mirar els gossos quan els sentim border.." i hom vol ser mirat. Es fa tres vegades la volta al parking més a la vora de les pistes, sabent per endavant que no s'hi trobarà lloc, però això permet de fer una exhibició llarga i completa del cotxe, sense risc, còmodament i calentó. Després d'això cal caminar, i com més malament es camina, millor, ja que resta ben entès que les sabates són com la beneiteria, que com més n'hi ha més pesa; no s'és pas millor esquiador un cop les sabates cordades. Hi ha les belles ulleres últim crit, quadrades, panoràmiques, antisol, antiboira, avantatjoses, les combinacions "tuyau-de-poêle" mono, bi, tri, multicolors, emboatats, anticai-gudes, antilliscants, és a dir, confort; també hi ha els esquís, poden fer servei.

I tot això degut a una manipulació de l'esport amb mires a poder treure'n un bon profit. Convertir l'esport en moda. Imposar-ho per mitjà de les classes privilegiades per a que les modestes hi arribin per mimetisme. L'esperit de felicitat i sense-problemes de la societat de consum, dóna unes imatges que cal imitar. No importa que les despeses econòmiques siguin desproporcionades, si em sembla que quedaré bé vestit de blanc com una núvia per a jugar a tenis, cal que ho faci. La por al ridícul pot més que el fet de saber o no saber practicar un esport.